

ACC. NR. 2082

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: VÄSTERBOTTEN Upptecknat av: Jemy Bolin

Härad: UMMEÅ TLG. Adress:

Socken: UMMEÅ. Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

Försverit sig till den nrde. 1-5.

Skriv endast på denna sida!

2082

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Den historia jag vill omtala har tilldragit sig i Kåddås
by Umeå landsförsamling.

Historien har jag hört berättas av en äldre person från
nämnda by.

Den handlar om en man som hette H. Larsson, och som man på-
stod skulle ha sålt sig till den lede själv. Vid denna tid hörde man
ofta folk säga, att vissa personer hade sålt sig för att få lära sig
spå och annat otyg.

Nämnde Larsson skulle även ha sålt sig men på en viss tid
d. v. s. att då den överenskomna tiden var ute kunde den lede komma och
taga sitt byte. I gengäld hade Larsson fått lära sig spå, och hade
blivit mycket rik. Han kunde dock ej njuta av de förmåner han hade
fått, ty en hemlig oro förstörde hans glädje. Det var ej att undra på,
ty han måste ständigt gå och tänka, att den dag snart skulle komma
då han med sitt liv skulle betala det goda han fått.

Så kom då den fruktade dagen. Det var en söndag, Larsson hade dagen förut sett grubblande och dyster ut och alla undrade vad han hade fått för sorg. På söndagsmorgonen hade han varit mycket tidigt uppe och ställt om åtskilligt, som skulle göras. Sedan gick han in och lade sig, men först stängde han mycket noga alla fönster och dörrar. Vid elva tiden kom en fin herre gående upp mot gården. När Larsson såg honom förstod han genast vem det var och förbjöd sitt husfolk att släppa in honom. Det dröjde dock ej länge, innan han till sin stora förskräckelse fick se dörren öppnas och den lede själv inträdde i rummet. Han gick mot sängen, men då blev de sjuke, ty han hade utav den förskräckelse, som han kände blivit sjuk, utom sig av förskräckelse. Han befalldes att man ögonblickligen skulle hämta prästen. Den lede gick lugnt fram till sängen för att taga sitt offer. Nu uppstod en förtvivlad strid och man fruktade varje ögonblick att han skulle bortföras.

Då kom äntligen den efterlängtrade prästen och alla drogo en suck av lättnad. Nu skulle väl den lede nödgas lämna sitt offer. Prästen tog upp sin bibel för att, som det kallades, "läsa bort den onden", men det var lättare sagt än gjort. Den lede gick helt ogenerat fram och slog igen boken mitt för prästens näsa. Prästen försökte då andra medel men utan resultat, han kunde ingenting göra åt saken.

Man måste då skyndsamt hämta en annan präst, som hette Norman, Denne höll just på med gudstjänst, när han fick bud, att han genast måste fara till Kåddis. Gudstjänsten måste avbrytas, ty nu var det ingen tid att förlora, om man ville komma fram i tid.

Det var också i elffte stund man kom fram. Men Norman gjorde processen kort. Han befalldes den lede, att genast lämna huset och aldrig komma igen. Men då den lede ej så lätt ville lämna sitt offer, borrade

2082

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Prästen ett håll i blybandet och befälade den lede att krypa ut därigenom. Den lede tiggde och bad, men nu fanns ingen barmhärtighet.

Han måste ut därigenom, aningen han ville eller ej.

Sedan löste prästen Larsson från det löfte han hade givit, men Larsson fick ej länge njuta, av sin frihet. Ett hjärtlidande, som han antagligen hade fått under sin förskräckelse ändade inom kort hans liv.

Jemy Bolin.